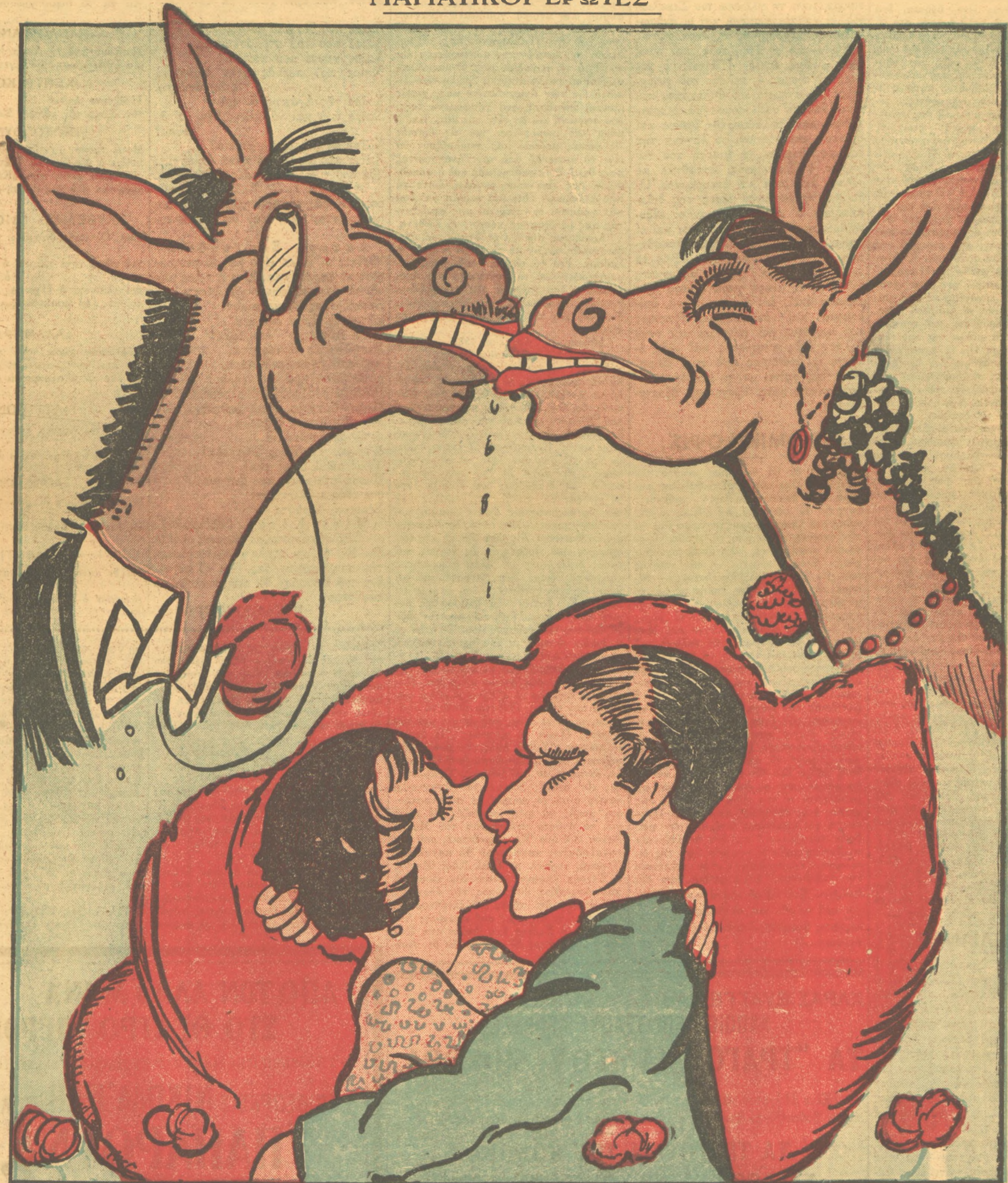

ΠΑΣΤΑΡΟΥΝΑ

— ΕΤΟΣ Α΄. — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 11. — Ίδιοκτήτης—Διευθυντής: ΝΙΚΟΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ (ΠΩΛ ΠΟΡ). — Ἀθήναι, 29 Ἀπριλίου 1933. — ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. 2. —

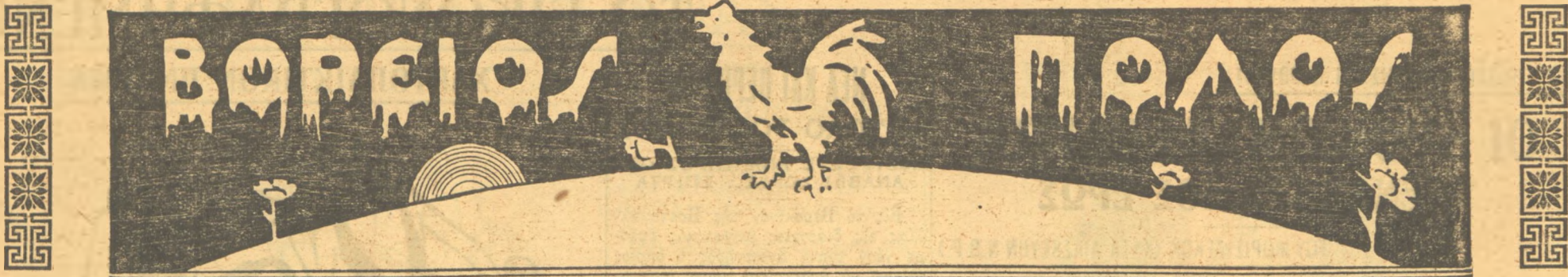
ΜΑΓΙΑΤΙΚΟΙ ΕΡΩΤΕΣ

Δέν εἶν' ὁ βίος Μάιος, αἰώνιος δὲν εἶναι!
Γι' αὐτὸ Ἐκείνοι ἐρωτοῦν καὶ ἀπαγοῦν Ἐκείναι.

μέ μιὰ φωνὴ σὰ μέλι:
«Θά μ' ἀγαπᾷς παντοτεινά;» «Ὦ, τοῦ Μαῖου τὰ τέλη!»

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΚΑΙ ΠΟΙΚΙΛΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ ΠΟΥ ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ ΚΑΙ ΠΟΥ ΚΑΝΟΥΝ ΚΑΠΟΙΟΝ ΚΡΟΤΟΝ

«Δρέφατε πάλιν, έρασταί ευδαιμόνες, ναρκίσιους εις τούς Μάτους τούς φαιδρούς κι' ευώδεις παραδείσους»

Έτσι, Παράσχε, τούς παλιούς τούς έραστάς καλούσες, τότε που ανθίζαν άρετές και που γαλούσαν Μούσες, να βγούν στου Μάη τά φαιδρά κι' ευωδιαστά περβόλια, λουλούδια για να δρέφουνε, «ναρκίσιους» αν θά βρούνε. Μά σήμερα οι έραστές τραβούνε δίχως σχόλια γραμμή μέσα στα σεσαπάρé καιστό «ψητό» βουτούνε.

Φτάνει λοιπόν ο Μάιος ο μήνας τών έρώτων τά χελιδόνια με τó δξύ σπαθίζουσι τά φτερό των τόν Άττικόν άέρα και άντηγούσι κελαιδίσιμοι γλυκοί πέρα ως πέρα. Τά μαθητούδια τραγουδούσι με τήν άθώα ψυχή: «Ο Μάϊός μας έφτασε, άς τόν προηπαντήσουμε, κι' άς πάμε να γλεντήσουμε, παιδιά, στήν έξογή. Τό ίδιο κι' οι γαϊδαροι με χάρη δγκανίζουσι σάν βλέπουνε τά ταίρια τους με άγάπη ξεφωνίζουσι.

Γύρω παντού ο έρωτας κυρίαρχος ύψώνεται κι' άπ' τόν χρυσό τó θρόνο του προστάζει δ κάθε νιός κι' ή κάθε νιά κάπου κρυφά άς κλειδώνεται και στής άγάπης τó βωμό άφθονα άς θυσιάσει. Τό παν στον κόσμο έρωτας κι' άγάπη εν' δλ' ή χτίση «έρωτας εν' ο άσπασμός πρós τ' άστρα τών άγγέλων!» Χωρίς άγάπη δέ μπορεί κανείς στή γή να ζήση άπ' τόν Τσαλδάρην Παναγήν μέχρι τόν Βενιζέλον. Έρωτας ενε που κινεί τόν ήλιο και τ' άστέρια, λιοντάρια, σκύλλους, φάλαινες, λαγούς και περιστέρια, έρωτας ενε που κινεί τήν κόρη και τή χήρα, κυρά και ύπηρέτρια, και ναύτη και καθόν, και στρατηγούς και ναύαρχους, τó Νίκο τόν Πλαστήρα που για τόν έρωτα φοβά και κίνημα σκαρώνει. Φτάνει λοιπόν ο Μάτος, ο άνθισμένος μήνας και πειναλέας θενά βρή και πάλι τας Άθήνας και τήν λοιπήν Ελλάδα, που χρόνια τώρα τρέφεται μονάχα με...λιακάδα. «Ωστόσο πάλι άς ρίξουμε στα πίσω τή ματιά μας, κάθε οδομάδα άλλως τε εν' αυτή συνήθειά μας. Του κύρ Πλαστήρα έλαβεν ή ιστορία τέλος κι' είτε τόν έφυγαδέυσε ο κύριος Βενιζέλος, είτε έφυγαδεύθη μοναχός του έγράφτηκε ο έπιλογος ο του κινήματός του όπου δέν είχε νόημα, δέν είχε και ουσία κι' έμεινε σάν ιστορική στον τόπο άνοησία. Πάντως σάν έφυγε από δω και πέρασε άπ' τήν Κω εκείνους τούς κακόμοιρους τούς βρήκε τó κακό κι' από σεισμους σκοτώθηκαν και μείναν ο μισοί στο δμορφο νησί.

Και σήμια δυό βρίσκονται στή Ρόδο κολοσσοί.

Τό στρατηγό άς άφίσιουμε τόν κακομοίρη τώρα κι' ο ίδιος καταράστηκε, κατά πώς λέν, τήν ώρα που κίνημα άποφάσισε παράκαιρο να κάνη, μά γρήγορα μετάνιωσε κι' έκοψε μάνι-μάνι.

Και τών δραμάτων τής τιμής άρχισε πάλι ή φούρια. Τή μάνα του έσκότωσ' ένας νέος στα Ταμπούρια άπάνω στο κρεβάτι της, γιατί άπ' τις φοβέρες του δέ σκιάζονταν τó μάτι της. Δέν είχε λέει ύπ' ύψει του να τήν δολοφονήση, αλλά τó εκανε άπλώς για να τήν σωφρονήση κι' έπρεπε να πεθάνη για νανε βέβαιος πώς παιά δέ θά τó ξανακάνη. Έτσι ο νέος — τί καιροί, Θεέ μου και τί ήθη! — Του πατριού του τήν τιμή άγρια έξεδιχθή.

Πάλι με τούς καλόγερους μοιραίως θά τά βάλω. Έσχάτως τó παράκαλαν άπάνω στ' άγιον όρος. Τά σκάνδαλα αναγγέλλονται τó ένα άπάνω στ' άλλο κι' έγινε άρχεος σάτυρος ο κάθε ρασοφόρος. Πέρουν άγόρια μακρτά άπ' τó πατρικό τó σπίτι τά παν στο μοναστήρι τους, τήν άγια τους τή σκήτη τούς κάνουν ύποτακτικούς κι' ύστερα όσα γίνονται ντροπή 'νε να τ' άκούς. Μά τó κακό παράγινε, ως λένε, τελευταία, μπρός στ' άγιον όρος ώχρια κι' αυτή ή Κερατέα. Τούλάχιστον δέν είχανε εκεί παρόμοια βίτσα και πρós άγιοποιήσιν έπέβρινε κορίτσα. «Ο μοναχός Εύθύμιος κι' ο πάτερ Γυδεών, άγιοι γέροντες κι' οι δυό από τó Βατοπέδιον, πολύ μοντέρνων κάτοχοι άπόψεων κι' ιδεών, δέν άφιναν άπειράκτον τó καλογεροπαίδιον, που θά τολμούσε στ' άγιο τους να εισέλθη τó κελλιον, άνώτεροι προλήψουν άνόητων και γελοίων. «Όλοι τους έλιμπίζοντο κάποιον Ίωαννίκιον κι' όταν τόν ζειμονάχιζαν του έφέροντο άλλοκοτως με τρόπον άπειράκτον, τά μάλιστα άνοίκειον, μ' αυτός δέν ήτο ο έσχάτος, όπως δέν ήτο ο πρώτος! Άλλοίμονο στον έφηβο που θάταν λίγο ώραιός, με κάποιον σέξ άπτήλ, θά έπερνουσ' ο δυστυχής άφρεύτως και μοιραίως άπ' τούς γαιμικούς τούς δνυχας τού Διακοραπαήλ!

Αυτά στής «Άκροπόλεως» έγράφησαν τις στήλες και όσοι τά διαβάσανε, νιώσαν άνταριχίλες...

Τό πέρασμα του Ίσπανου και διασήμου γόητος με τó μαλλί τ' όλθμαυρο, τó κατασάρó τó μάτι, άδιόφορους μάς άφισε κι' άς ενε περιδότητος

για τις επιτυχίες του σ' όλα τής γής τά πλάτη. Οι Άτθίδες που τις τρέλλανε του Βίλλυ τó μειδίαιμα και τού μεγάλου θαυμασίου τού έκασαν θυμιάμα με ψυχραμία δέχτηκαν τόν Δόν Χοσέ Μοχίκα και δέν ξελιγωθήκανε άπ' τήν πολλή του γλύκα. Και ή θά πάφουν γάνε παιά ως ήσαν πρίν άνόητες, ή φαίνεται, με μιά φορά, συχάθηκαν τούς γόητες... Και μπρός στή γοητεία τους στέκουσι ψυχρές κι' άπτόητες. Τό πράγμα ενε παρήγορο για μäs τούς έντοπίους τούς άτυχεις...όποιους μäs ξέγναγαν κάθε φορά πούρχόταν ένας ξένος διαπρεπής άνόητος, μά κοσμοζακουσιμένος. Τώρα έβάλαν γνώση κι' ή φούρια τους ή τόση πέρασε όταν είδανε πώς κι' οι μεγάλοι «άστέρεις» ενε κι' εκείνοι άνθρωποι, όπως εμείς κι' αυτές, πώς τά μεγάλα θαύματα κρατούν τέσσερις μέρες, πώς όσες χάρες νάγουνε τρανές και ζηλευτές δέν έχουν και τή δύναμη τού ήρωος Ήρακλέους, που αν πιστεύουμε για αυτόν τούς μύθους τούς αρχαίους, κάποια νυχτιά κοιμήθηκε με έξήνητα ντεμουζέλλες, πανόμορφες κοπέλλες και όλες ξευπνήσανε τ' άλλο πρωι κυρίες. Μά ποιός πιστεύει τώρα παιά αυτές τις ιστορίες; Μά τόν Μοχίκα άφίσιουμε πούν' δμορφο, κουκλι,

και πιάσαμε, ως μη ύφελε, τούς θήλους του Ήρακλή, που ίσως θά τού βρίσκαμε έναν ήρωα Ισπανόλο αν έδρισκόταν σήμερα σάν τó δικό του ρόπαλο.

Λένε πώς ήρθε άγνωστος εις τó κλεινόν μας άστυ, γιατί στή Σόφια ο δυστυχής τόσο πολύ εκουράστη, τόσο πολύ έχόρτασε τις δμορφες Βουλγάρες όπου βαρέθηκε από πρίν τών Άθηνάϊων τις χάρες.

Πάντως πολλές επήγανε για αυτόν στο Πιτι—Παλαλ κι' εκφράσεις άκουστήκανε τ' όμορφος, καλέ! κι' αν έθαυμάσθη τó άνδρικόν Ισπανικόν του κάλλος άλλ' όμως δέν έτράδηξε ο,τι έτράδηξε ο άλλος.

Και έτσι μένει ήσυχος ο δμορφος τενόρος που για τόν έρχαμό του έδω έγινε τόσοσ ντόρος...

ΠΩΛ ΝΟΡ

Η ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΤΗΣ «ΠΑΠΑΡΟΥΝΑΣ»

«Ος γνωστόν ο πατήρ του άρχικαγγελαρίου τής Γερμανίας κ. Άδόλφου Χίτλερ, Σολομών Χίτλερ, ήτο Έβραϊός τήν καταγωγήν, εκ τούτου δέ εξηγείται ή άγάπη του Χίτλερ πρós τούς Έβραίους. Εξ τήν φωτογραφία μας: Ο Σολομών Χίτλερ όλίγον πρós τής ύπό τού υιού του άναλήφρας τής άρχής.

Μία σπανία φωτογραφία του διασημου Γάλλου συγγραφέως Αιμίλιου Ζολά, ο οποίος, όταν έζη, έσυνείθε να σπυγαινη περιόπαν με τó ποδηλάτόν του. — Άναγνώστα τής «Παπαρούνας», προσέξτε! Διότι αυτήν τήν φοράν δέν πειτετε θήματα άπάτης. Πρόκειται όντως περί τού Αιμίλιου Ζολά!

Οι άναγνώστα τής «Παπαρούνας» παραπονούνται διότι, σύμφωνα με τήν άπαράβατον αρχήν μας, τó περιοδικόν μας δέν δημοσιεύει γυνιάς εικόνας. Άλλ' ή «Παπαρούνα» δέν έννοεί να διασρεστήση κανένα. Και δημοσιεύει σήμεραν εις τó μέρος αυτό τήν άνωτέρω εικόνα μόνον και μόνον διά να δείξη τήν γυνιότητα τού μέρους αυτού.

Κατ' ειδήσεις εκ Χόλλιγουντ ή γνωστή ήθοποιός του κινηματογράφου δις Μπάρλη Ντόβ ενιμφεύθη, κατά τας τελευταίας ημέρας τού λίγοντος μηνός με ένα ώραιότατον άστέρα τής όδόνης. Εξ τήν φωτογραφία: Τό τ ρ υ φ ε ρ ό ν ή μ ι σ υ τής Μπάρλη Ντόβ.

Από τήν συναυλία, τήν όποιαν ο έν Άθήναις παρεπιδημιών περιδότητος Ίσπανός τενόρος έδωσεν εις ένα κνηματοθέατρον τής πρωτεύουσής. Ο Δόν Χοσέ Μοχίκα κατ' ήν στιγμινήν βγάξει μίαν κορόναν εις εντό νυξές, από τήν όποιαν κατασυνευνήθη τó πολυκελήδες άκροατήριον.

ΤΟ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟ

ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΗΣ «ΠΑΠΑΡΟΥΝΑΣ»

ΟΙ ΔΥΟ ΕΡΜΑΦΡΟΔΙΤΟΙ "Η ΕΝΑΣ ΤΕΛΕΙΟΣ ΕΡΩΣ"

ΤΟΥ ΜΩΡΙΣ ΛΕΚΟΚ (ΚΑΤΑ ΔΙΑΣΚΕΥΗΝ Ν.Β.Ρ.)

Ο υπνωτιστής Θωμάς Περόνης κατορθώνει να συνδέσει ψυχικώς και σωματικώς δύο νέους, την Ντίνα Χούξη και τον Παύλο Βουγαρά, οι οποίοι άνακαλύπτει ότι είναι ερμαφρόδιτοι με τον αυτόν βαθμόν έντασεως και των δύο φύλων των.

Μετά την πρώτην επίσκεψίν των όμως, εις την οικίαν του, ο υπνωτιστής εύρισκεται δολοφονημένος μυστηριωδώς εις το δωμάτιόν του. Ο δολοφονηθείς ήτο ο μόνος άνθρωπος που έγνωριζε το μυστικόν του φύλου των δύο νέων.

Εν τώ μεταξύ ή άστυνομία προσπαθεί να άνευρη τά ίχνη μιάς γυναικός της οποίας το μαντηλάκι με τά αρχικά Ν. Χ. εύρέθη εις το δωμάτιον του έγκληματος. Ο Βαρότσης, έραστής της μητρος της Ντίνας κατορθώνει να πείση μίαν κοινήν γυναίκα ή οποία αντί άδροατής άμοιβής δέχεται να παρουσιάσχη αυτή ως δολοφόνος του υπνωτιστού.

(Συνέχεια)

- Όσα θέλεις;
- Πενήντα χιλιάδες;
- Αν τά καταφέρω καλά, θα τις πάρω.

Η νέα γυναίκα χαμογέλασε με αυτοπεποίθησι και τείνονα το χέρι της κομικά του έλεπε:

- Προκαταβολή!
- Θέλεις και προκαταβολή; Ευχαρίστος.

Ο Βαρότσης έβγαλε το πορτοφόλι του και τό άνοιξε:

- Σου φτάνουν είκοσι χιλιάδες;
- Καλά έγινε... Άλλά δέν μου λές, κύριε, δτι άλλα έξοδα χρειαστώ να κάνω με τη δουλειά αυτή που με μπλέχεις θα είναι εις βάρος σου.

- Βεβαίως.
- Για να είμαστε έξηγημένοι. Έγώ θέλω να μου μείνουν καθαρές οι πενήντα.

- Όπως θέλεις. Λοιπόν, σύμφωνοι;
- Απολύτως.
- Πότε θα πάς;
- Τώρα άμέσως.
- Έμπρός, λοιπόν. Ξέρεις τί θα κάνω;

***

Φεύγοντας από το έξοχικό κέντρο οι δύο τραγικοί έρωτευμένοι, είχαν χάσει έντελώς το ήθικό τους.

Τά τελευταία λόγια, που τους είχε πη ο Βαρότσης: «Πολύ καλά έγω θα πάω να σάς καταγγείλω στην άστυνομία...» δούσαν στ' αυτιά τους έννευριστικά. Σάν επιάλτες φάπταζαν μπροστά τους οι άστυφύλακες, οι άνακριταί, τά δικαστήρια, οι χειροπέδες...

— Ντίνα μου, άπάτη μου Ντίνα, ψεύθηκες ο Παύλος.

Έδεινή γύρισε τό κεφάλι της και τόν κίταξε άπελπομένη.

— Ντίνα, έξηκολούθησε ο νέος, θέλω να σου πω κάτι τρομερό!

— Όσο τρομερό και νάναι δέν θα μου κάνη σπουδαία έντύπωση. Έχω συνειδησει σε άλλα τρομερότερα.

— Όπως θέλεις. Λοιπόν, σύμφωνοι;

— Απολύτως.

— Πότε θα πάς;

— Τώρα άμέσως.

— Έμπρός, λοιπόν. Ξέρεις τί θα κάνω;

— Όσο τρομερό και νάναι δέν θα μου κάνη σπουδαία έντύπωση. Έχω συνειδησει σε άλλα τρομερότερα.

— Όπως θέλεις. Λοιπόν, σύμφωνοι;

— Απολύτως.

— Πότε θα πάς;

— Τώρα άμέσως.

— Έμπρός, λοιπόν. Ξέρεις τί θα κάνω;

— Όσο τρομερό και νάναι δέν θα μου κάνη σπουδαία έντύπωση. Έχω συνειδησει σε άλλα τρομερότερα.

— Όπως θέλεις. Λοιπόν, σύμφωνοι;

— Απολύτως.

— Πότε θα πάς;

— Τώρα άμέσως.

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΑΠ' ΟΛΟ ΤΟ...ΕΘΝΟΣ

ΕΦΕΥΡΕΣΙΣ ΑΝΑΠΤΗΡΟΣ ΠΟΥ ΑΝΑΒΕΙ ΧΩΡΙΣ... ΣΠΙΡΤΑ

Εις τό Βερολίον της Πορτογαλίας εις διάστημα μηχανικός έφευρε νέον τύπον άναπτήρος ο όποιος μπορεί να άνάβη και χωρίς σπύρτα.

Η έφευρέσις αυτή άνεστάτωσε κυριολεκτικώς όλα τά μεγάλα Σουηδικά εργοστάσια κατασκευής πυρηνών, τά όποια έστήριζον κατά μέγα μέρος την κατανάλωσιν των εις τούς άναπτήρας. Συντάκται των μεγαλειτέρων ευρωπαϊκών εφημερίδων έσπευσαν να επισκεφθούν τόν έφευρέτην εις τό εργαστήριόν του, διά να μάθουν λεπτομερείας περί τού άνθρωποσωτηρίου του «γχανήματος».

— Είπε άλήθεια, τόν ήρώτησαν, δτι ο νέος σας άναπτήρ άνάβει χωρίς σπύρτα;

— Μάλιστα, άπήντησε υπερήφανος ο μέγας έφευρέτης.

— Και πώς άνάβει;

— Με...κερί! Και ιδού:

Πράγματι ο έφευρέτης λαβών ένα άναπτήρα του και πλησιάσας εις τό φωτλιον τού άνημέμου κηριού, κατώρθωσε να τόν άνάβη εύγερώς, πρό των έκπληκτων δημοσιογράφων!

Ο ΒΟΥΚΕΦΑΛΟΣ ΤΟΥ Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΗΤΑΝ... ΓΑ'Ι ΔΟΥΡΗ

Διάσημος Γερμανός κτηνατροφιλόσοφος εις εσχάτως έκδοθέν σύγγραμμά του ύποστηρίζει δτι ο θεωρούμενος ως ίππος Βουκεφάλας τού Μεγάλου Αλεξάνδρου ήταν γνήσιος όνος δέκα όκτώ...καρτιών.

Τήν δοξασίαν του ταύτην ο Γερμανός σοφός στηρίζει επί τού νόμιου των πθανοτήτων. Λέγει δηλαδή δτι εφ' όσον εις την Ελλάδα τά ένγενήγνα έννεα τοίς έκατό είναι... όνοι και μόνον τό ένα τοίς έκατό ίπποι, είναι πιθανώτερον ο Βουκεφάλας να ήταν γάϊδαρος παρά ίππος ή άνθρωπος.

Κατόπιν αυτού, ως πληροφορούμεθα, ή Πανελληνίος Ένωσις Όνων πρόκειται να άποστείλη εύχαριστήριον τηλεγράφημα εις τόν Γερμανόν σοφόν και να τόν άνακηρύξη...επίτιμον μέλος αυτής.

ΕΝΑ ΨΑΡΙ ΠΟΥ ΔΕΝ ΓΗΩΡΙΖΕΙ ΝΑ ΚΟΛΥΜΒΑΙ

Εις τάς άκτάς της Κεντρίας Αφρικής έσώθη ως έκ θαύματος υπό ένός άλιεύου εις άτυχής ίχθύος καθ' ήν στιγμήν πνιγόμενος έξήγαγε έκ τού στόματός του άπεγνωσμένους... μπουρ μπουλήθρας!

Έκ προχείρου άνακρίσεως των λιμενικών άρχών, διεπιστώθη δτι ο έν λόγω ίχθύς ήγγόνει παντελώς κολυμβήθρα.

Ηδη ο Σύλλογος Κυριών προς προστασίαν των ίχθύων, έλαβε υπό τήν προστασίαν του τό άτυχές τούτο ζώον, και δι' ειδικού καθηγητού προσπαθεί να τό μάθη να κολυμβά. Συντάκτης των «Τάϊμς» επισκεφθείς τάς κυρίας τού έν λόγω Συλλόγου, τούς υπέβαλε τό έξής έρώτημα:

— Και άμα τό φάρι αυτό μάθη κολύμπι τί θα τό κάνετε;

Αι δύο κυρίες άπήντησαν με ένα στόμα:

— Θα τό ... τηγαλίσουμε!

ΙΔΙΟΤΡΟΠΙΑΣ ΑΣΤΕΡΩΝ

(ΚΟΠΥΡΑ Τ ΤΗΣ ΠΩΛ ΝΟΡ ΦΙΛΜ)

Λένε για τό Μοχίκα τό Χοσέ, πώς γράφεται ισπανοσί Χοσέ.

Λένε για τήν Κοκτώτα Μοντενέγκρο πώς τώρα-τώρα άγάπησ' ένα Νέγκρο.

Λένε και για τή Τζίνα τή Μανές πώς τόσο της άρέσει ο άμανές.

Λένε για τήν Πέγγυ τή Σαννόν δτι φοβάει πάντα για σανόν.

Λένε για τή Νόρμα τήν Ταλμάξ δτι ζηλεύει τή Ζοζώ μας τή Νταλμάξ.

Λένε και για τήν Ντολορέζ Ντελ Ρίο δτι σπινά τήν πάνει...ντελιό.

Λένε για τή Σύλβια τή Σιδνεύ πώς άγαπά πολύ έναν...κασίνεϋ.

Λένε για τή γνωστή τήν Πέγγυ Τζόις δτι δέν της άρέσει κανείς γής.

Και λένε πώς ο κάθε ο άστέρας είναι ένα πολύ μεγάλο τέρας.

ΧΑΡΤΟΠΑΙΚΤΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

— Λοιπόν, θα έξακολουθήσουμε τήν κονστία ;
— Όχι, έγω λέω να παίξουμε τήν ξερή.

ΜΕΓΑΣ ΟΝΕΙΡΟΚΡΙΤΗΣ

του διασημου συγγραφεως

ΠΑΝΑΓΗ ΤΣΑΛΔΑΡΗ

(Συνέχεια)

ΚΟΛΟΚΥΘΙΑ. "Όταν ιδήτε στον ύπνο σας κολοκύθια να τά κάνει παραγεμιστά, γίνονται πολύ νόστιμα. Όταν όμως δέν ιδήτε στον ύπνο σας κολοκύθια σημαίνει δτι ή εινε έλλειψις στην Αγορά, ή έχει διακοπή ή...Βουλή."

ΓΕΛΟΙΑ. "Όταν ιδήτε στον ύπνο σας δτι γελάτε σημαίνει δτι σάς...καθαρίζουν αύγά. Απεναντίας όμως δταν ιδήτε πώς κλαίτε σημαίνει δτι σάς...καθαρίζουν κρεμμύδια!"

ΙΑΤΡΟΣ. "Όταν ιδήτε στον ύπνο σας λατρών να τού πητε δτι...δέν έχετε τίποτα!"

ΚΑΦΕΣ. "Όταν όνειρευθήτε καφέν σημαίνει δτι ειςθε άνθρωπος της Μπρεζιλ Όριάν."

ΓΑΛΑ. "Όταν ιδήτε στον ύπνο σας δτι πίνετε γάλα, διατρέχετε τόν κίνδυνο να πάθετε...ιδροπικία!"

ΜΕΛΙ. "Όταν όνειρευθήτε δτι έχετε τά χέρια σας μέσα σε μέλι, προσέγε να εινε Υμηττού! Άλλοιώς μη...γλείφετε τά δάκτυλά σας."

ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ. "Όταν ιδήτε στον ύπνο σας ώραϊαν δεσποινίδα, μη διαστάζετε. Πάρτε τήν από πίσω! Έχετε πολλές έλπίδες να ζυπνήσετε στο...δωμάτιό της."

ΚΥΡΙΑ. "Όταν ιδήτε στον ύπνο σας δτι άγκαλιάζετε γνωστή σας κυρία, ζυπνήστε άμέσως και κυττάγε προσεκτικά μήπως εινε τό...μαξιλάρι σας."

ΕΑΓΤΟΣ. "Όταν ιδήτε στον ύπνο σας τόν έαυτόν σας σημαίνει δτι δέν έχετε καθόλου...γούστο."

ΥΠΗΡΕΤΡΙΑ. "Όταν ιδήτε στον ύπνο σας τήν υπηρέτριά σας, θα πη δτι εινε... ώραϊα. Έάν όμως δέν τήν ιδήτε, σημαίνει δτι τήν έδιωξε ή γυναίκα σας διά τό άνωτέρω... έλάττωμά της."

ΣΑΡΔΕΛΛΕΣ. "Όταν ιδήτε σαρδέλλες, τήν έπομένη θα μπήτε σε... τράμ."

ΤΡΑΜ. "Όταν ιδήτε τράμ, τήν έπομένη θα φάτε... σαοδέλλες."

ΚΑΡΡΟ. "Όταν ιδήτε στον ύπνο

ΤΟ ΛΕΞΙΚΟΝ ΤΗΣ ΠΑΠΑΡΟΥΝΑΣ

ΕΡΩΣ. Σονάτα της Κουταμάρας, γραμμένη για...δύο φωνές.

ΓΑΜΟΣ. Η αυτή σονάτα, αλλά για...τρεις τουλάχιστον φωνές.

ΚΟΙΛΙΑ. Μέρος όπου άποθηκεύομεν τήν...συνείδησιν μας και τά αγαθά τών άλλων.

ΓΥΝΑΙΚΑ. Νοστιμώτατον φαγητόν τό όποιον μās κάθετα δυστυχώς στο...στομάχι.

ΚΟΚΟΡΑΣ. Πτηνόν τό όποιον άπαντάται συνήθως εις τήν ράχην των...ορνίθων.

ΦΑΣΟΛΑΔΑ. Ματαιόδοξον φαγητόν που ζητά να δημιουργή διαρκώς...θόρυθον.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ. Ο άνθρωπος που διαβάσει τά περισσότερα περιδικά.

ΜΕΤΩΠΙΟΝ. Μέρος της ανθρώπινης κεφαλής του όποιου ή τελεία άνάπτυξις συντελείται μετά τόν γάμον.

ΠΟΥΡΜΠΟΥΡ. Έλεημοσύνη διδομένη εις έπίτας που εργάζονται.

ΚΟΛΛΑΡΟ. Λευκόν περιλαίμιον τό όποιον εινε συνήθως...μαύρο.

ΜΑΛΛΙΑ. Έξομνοτάτη επινόησις του Θεού διά να καλύψη τήν...φιλάνθρωπον μας.

ΑΝΕΡΓΟΣ. Άνθρωπος που εργάζεται για να δερ...εργασία.

ΓΟΒΑΚΙΑ. Δύο άνοστοήτες που στηρίζουν ένα άνθος!

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ΑΝ ΕΛΕΙΠΕ ΑΠ' ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ...

"Αν έλειπε απ' τόν κόσμο ή άστυνομία δέν θα γίνονταν διατάραξις της τάξεως (καμμία.

"Αν έλειπε απ' τόν κόσμο ή Άκαδημία δέν θα ύπηρχε έλλειψις καμμία.

"Αν έλειπε απ' τόν κόσμο ή Ελλάδα δέν θάταν έθνικό μας φαγητό ή φασουλάδα.

"Αν έλειπε απ' τόν κόσμο ή Κερατιά, δέ θα περιόγαν οι καλόγεροι ώραϊα.

"Αν έλειπε απ' τόν κόσμο τό "Άγιον Όρος, θα ήταν κίνδυνος ο κάθε ρασοφόρος.

"Αν έλειπε απ' τήν οικουμένη ή πείνα, δέν θα περνούσε ο Φορτούνο φίνα.

"Αν έλειπε απ' τόν κόσμο ή "Ιδέα, δέν θα έπερνούσανε τά δρέφη για σπουδαία.

"Αν έλειπε απ' τόν κόσμο ή «Νέα Έσπία», θάταν ή «Παπαρούνα» πειδ άστεία.

"Αν έλειπε απ' τόν κόσμο ο Πλαστήρας, θα ήταν ο Πολυχρονόπουλος φωστήρας.

"Αν έλειπε απ' τόν κόσμο ο Παναγής δέ θα τόν έψηφίζαν οι έκλογεις...

ΑΠΩΛΕΣΘΗ ή επί της μόδας συνεργάτης της «Παπαρούνας» δεσποινίς Καπνικάρια Αντικιτέ, ή όποια κατά τήν ώρα της άπωλεί-

ας της συνωδεύετο από τό αγαπημένο της σκυλάκι. Ο εύρων παρακαλείται να κρατήση τό σκυλάκι ως άχρηστον εις ήμάς και να παραδώση τήν συνεργατίδα μας εις τόν μπόγια...

ΑΠΩΛΕΣΘΗ κώνω κωφός άκούων εις τό όνομα Ντίνα.

ΑΠΩΛΕΣΘΗ σωματώδης γυνή βάρους 168 όκάδων. Παρακαλείται: ο εύρων να άποστείλη μέρος αυτής εις τόν σύζυγόν της.

Η ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΣΕΛΙΣ ΤΗΣ «ΠΑΠΑΡΟΥΝΑΣ»

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

Αίνιγμα. Είμαι κι' εγώ σχεδόν
(παππας,
δέν έχω όμως παππαδιά,
παιδιά ποτέ δεν έκανα
αν και μ' άρρουν τα...παιδιά!
Τί είμαι;
Λύσις. Μοναχός.

Αίνιγμα. Είμαι ανόητος τελείως
σαχλαμάρας και γελοίος.
Τί μου γίνεται δεν ξέρω,
δμως, ώ, δεν υποφέρω,
Κάνω άλλους να υποφέρουν
μά έκείνοι δεν με δέρουν.
Τί είμαι;
Λύσις: Έπιθεωρησιγράφος.

Αίνιγμα. Τρώγω, τρώγω, τρώ-
(γω, τρώγω,
ξανατρώγω, ματατρώγω,
κι' άμα κουραστώ να τρώγω
κάθουμαι και ξανατρώγω.
Τί είμαι;
Λύσις. Ο Ίασωνίδης.

Αίνιγμα. Κόκκινο είνε σαν ρεπάνι
μά ρεπάνι δεν είνε.
Τί είνε;
Λύσις. Το ραπανάκι.

Αίνιγμα. Είμαι υπέρυθρον ποτόν
έχω θαυμαστάς μου πλήθος,
μέ σεβείρουν με μεζέ,
μέ ειλεί ο Φίξ συνήθως.
Τί είμαι;
Λύσις. Ο ζύθος!

ΕΝΩ ΑΝΑΠΑΥΕΤΑΙ...

Ο μεγαλοφυής συνεργάτης μας κ. Ονειρος Κελεπούρης είνε μίαν ώραιάν πόξαν του. Ο φωτορεπόρτερ τής «Παπαρούνας» συνέλαβε τόν υπέροχον ποιητήν καθ' ήν ώραν ανέπαυε τούς πόδας του μετά την συγγραφήν του σημεριν δημοσιευομένου «Απονενοημένου Διαδήματος» του υπό τόν τίτλον «Θαλασσο-Ξεσουρμένο Ξεσκληρόσκληθο».

Ο κ. Κελεπούρης μάς επέδειξε ασφαλιστικόν συμβόλαιον, έκ του οποίου έμφαίνεται ότι έχει ασφαλίσει τούς πολυτίμους πόδας του έναντι ποσοδύ 6.000.000 χρυσών φράγκων.

ΑΠΟΝΕΝΟΗΜΕΝΑ ΔΙΑΒΗΜΑΤΑ

ΘΑΛΑΣΣΟΞΕΣΟΥΡΜΕΝΟ ΞΕΣΚΛΗΔΟΣΚΛΗΘΡΟ

Μπαρούμες κι' άγριογούμενες, χαμούρια (και ξεσκλιδιά, ώ, τών άκωνόλιμων τ' άγύριστα τα- (ξίδια, βαρεία τ' άπάγγιον άποθυμούν στα όνει- (ρεντά Τροκάντερα τζάζ-μπάντ, χοροί μαγερευτοί, φουφού- (δες και σληνάντερα, πατσές και σκότια άργόμιστα κούρια (πά στη σούβλα, κι' ώ του Πανεπιστήμιου τά σπουδαγμέ- (να τούδλα στην κοινωνία θγαίνοντας γκατροί και (δικηγόροι σε γβένουινε, σου πέρνουινε δροαί και (πανωφόρι, άφόντας σε πρωτόνοσσα στην ώρια σου (άνασάδα, στών μασταριών την άραχλη κανέινω- (στη σογάδα, καθώς σκυπτά τó είνε σου νογές να σου (κουτιάνει κι' ή Μαργαρά άντίκοψη τεντώνει (σωνιτέν. Μά σαν τά κριαροκούδουνα, ντάν, ντάν, (ντάν-ντάν θρονάνε και τά παιδιά σ' Ομόνοιες και Ζάπτεια (γλεντάνε, στις χαρμαδάδες σκίθοντας, μπαντζάνε (στα μάπνια, κι' άλλοι, καίμε γλυκάστα, κρασί 'σαι (ή σαμπάνια; "Ονειρος Κελεπούρης (Ποιητής τής έλευνής μορφής. "Από τήν ένένδοση, παρλάν και σούδρ σιλλήθ μου «Σορόπα και σορολόπα», άδρεφθ

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΣΥΜΦΙΛΙΩΣΙΝ...

Όλοι ένθυμούνται τó τρομερόν έπεισόδιον, πού είνε γίνε εις τά γραφεία τής «Παπαρούνας» κατά τήν μοιραίαν συνάντησιν τών δύο άσπόνδιων έχθρών και έγκαρδιον συνεργατών μας κ. κ. Ονειρου Κελεπούρη και Πούλου Πουλοπούλου. "Ηδη οι ώς άνω συνεργάται μας έχουν γίνε οι καλλίτεροι φίλοι και δέν διατηρούν παρά μόνον τήν πρδς τούς άναγνώστας τής «Παπαρούνας» έχθραν τών. Εις τήν φωτογραφίαν: ΟΙ κ. κ. "Ο. Κελεπούρης και Π. Πουλοπούλος πίνουν μαζί ένα κρασάκι, ύποσχόμενοι πρδς άλλήλους «λήσθη τών προσβολών, συγγνώμην τών ύβρεων».

... Της σπλοής, «Παπαρούνας» και Τρουκνίδες, πού θάν τις θγάλλω άν δέ με προλάβη ή Χάρος. "Αμήν.

ΑΠΕΛΠΙΣΤΙΚΑ ΠΕΖΟΤΡΑΓΟΥΔΑ

ΚΑΤΣΕ ΚΑΙ ΠΑΛΟΥΚΩΣΟΥ...

Κάτσε και παλουκώσου άνάερα στής καρδιάς μου τó δούδουλα. Διψασμένος γιά πιά φιλιά σου, δλονητίς νεύομαι τó πλάνο σου χαμόγελο πού τόσο γλυκά ή Μαρινέτι τó τραγούδισε. "Ο Μαρινέτι, ή δάρδος τής χαράς και τού όνειρου, πού ποδε τó χαμόγελό σου τó πλάνο και τó πρωτοβάπτισε άεροχαμόγελο κι' άεροπλάνο... "Ελα, μυριαγαπημένη μου, πού τόσο σε γουστάρω κι' άπόκριση δώσε στόν πονο μου, πού βουδός σε κράζει σπρά, κρά, γιατί και τó μάτι μου σφράζ κάνει και κροταλίει σαν κρανίο πού τó γουμίζουινε μ' άλογίσα χλυμντρίσματα... Γιατί, αγαπημένη, από τó έγκλημα ή δόλιος λαχταρώ και καρτερώ και προσμένω τó ενάισ σου να πάρω. Κι' όντας πώς μ' αγαπάς τó κώσω, ώ, τότε, θα ξαναβώσω και ποτεμένος, χαρά γιοιάτας θα μολήσω ή βαρειάμοιρος, πατώντας στής καρδιάς μου τά κεραμίδα «Καλότυχος πού τή ζωή τήν μπαντζει και τήν μπουμπουνίει στα μπόλικα... Καλόμοιρος πού τή ψυχή του χαρίζει στη μούζικα και τραγουδάει τόν "Αχ και τόν Μπάχ πηχει τήν τέτοια χάρη, σάγοντάς τονέ να φράχη τó μακαρίσι "Αφτά θα λέω και θή ξεγνώσ και θάν τά μολογάω μέχρι τάφο και θάν τά υπογράφω.

ΠΟΥΛΟΣ ΠΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ
"Ατυχίστας μεγαλέμοιρος άποκαυωπών, θύμα τής κρίσεως, πού γράφει κάπου κάπου κανένα πεζοτραγουδιό για νά παρακλάνη τούς πιστοτάδ... τώσ τέχα τούχει στρέψει.

ΤΟ ΠΡΟΦΗΤΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΤΗΣ «ΠΑΠΑΡΟΥΝΑΣ»

ΥΣΤΕΡ' ΑΠΟ ΧΙΛΙΑ ΧΡΟΝΙΑ!...

(Ο ΚΟΣΜΟΣ ΣΤΑ 2933 Μ. Χ.)

ΤΟΥ...ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΥ ΣΥΝΤΑΚΤΟΥ ΜΑΣ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Έκ δημοσιογραφικού δριμύμενοι καθήκοντος και πρδς τούς άναγνώστας μας έκ σεβάσιμου προσήκοντος στείλαμε ένα συντάκτη μας περιουδεία αιώνια, γιά να μάς φέρη ρεπορτάζ μετ' άπό...χιλία χρόνια. Αύτός έτρεξε σπύτι του, έξάπλωσε στο στρώμα, και χιλια χρόνια συνεχώς «τκόψε δίπλα» μοναχός, σπάζοντας έτσι τó ρεκόρ και τού...Τσαλδάρη άκόμα!

"Υστερα ήπνησε πρωτό. ήπνε τó κεφεδάκι του, ζύπνησε μολύδι και χαρτί και σαν να μη συνέβη τί, τήν πόρτ' άνοιξε ήσυχα και βγήκε άπ' τó σπιτάκι του!

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Και κεραυνός να μωπεφτε επάνω στο κεφάλι δέν θα μου έκαν' έκπληξη τόσο πολύ μεγάλη!

Καλά-καλά ούτ' ή μισός δέν είχα βγη άκόμα, άν' εθθός άρχισαν τά δεινά: άνθροποι, ζώα και πτηνά: σαν χάχες με κυττούσανε με άνοιχτό τó στόμα!

—Ποιός νάν' αύτός, ρωτούσανε δλοι τους με σεκλέτι, δέν φαίνεται άπ' τούς έγχωριους, μοιάζει πολύ με τούς...άγριους πού κατοικούσανε στη Γή πρίν άπό χιλια έτη!

—Κρίμας, έσκέφτην', άδικα πάν' οι πολιτισμοί μας! "Ορα! ιδέα έχουνε γιά μάς α...άπόγονοί μας!

Δέν πρόφθασα καλά-καλά όμως να συνεργέρω και βλέπω έναν γνώριμο και κοτσονάτο γέρο γάρχεται κατ' επάνω μου φορώντας τά γυαλιά του κι' άνοίγοντας διάπλατα, ώίμέ, τήν...άγκυλιά του.

"Όταν πλησίασε κοντά τόν γνώρισα στο τέλος. "Ηταν ό...Βενιζέλος!

—Άκόμα ζής, τού φώναξα, δέν κόπην' ή λαλιά σου; "Εχεις δηλώσει στη ζωή, αιώνια μονιούτητα;!

Δέν θα μπορέσης κάποτε κι' έσύ να πάζ...καλλιά σου, γιά να πλαγιάση ήσυχα μιά νύχτα ή...άνθρωπότητάι!

—"Ε τί να κάνω, ζώ κι' εγώ... —Γιατί αύτή ή... θυσία;

—"Ως πού να γίνη, φίλε μου, Δευτέρα Παρουσία! —Διάβολε, μήπως προσδοκάς να σουδρη ή θεία χάρις; —"Οχι γιά χάριτας άγιας!

"Απλώς χάριν περιεργείας, θέλω να ιδώ: θ' άναστηθή με δλους κι' δ...Τσαλδάρης;!

—Τί κάνεις τώρα, τόν ρωτώ, έχεις μεγάλο κόμμα; έστέγγασες τούς πρόσφυγα; —"Οχι... έντελώς άκόμα... —Είσαι λοιπόν πρωθυπουργός άκόμα παντοκράτωρ; —"Τώρα υποδιδάσκηνα, κατήγητσα...Δικτάτωρ. —Μέσ' τά ταμεία έχει λεφτά; —"Ξέρω κι' εγώ, παιδί μου!

Αυτό τó ξέρει ή Θεός μονάχα κι' ή...ψυχή μου!

—Τί κάνει ή Ράλλης; —Πέθανε. —Και ή Μαρής; —Μαζύ. —"Ο Καφαντάρης; —Πάει κι' αύτός. —"Ο Άγγελόπουλος; —Ζή!

"Αλλά με τή σκέψητση ξεάστηνα γιά λίγο γύρω μαζεύτηνε λάός τώρ' άπό πού να φύγω;!

"Ήσαν άνθρώποι πούχανε τεράστια κεφάλια

"Ένα πολύ σικ κάθισμα, τó όποιον συνηθίζεται μετά χιλια χρόνια.

και τά κακά τους γάλια!

Κοιλιά δέν είχαν παντελώς' ένα λαϊμό σαν μάνικα, και άπ' αύτόν συνέχεια δυό πόδα σαν...λουκάνικα.

—"Αντρες, γυναίκες και παιδιά, άδελφια κι' άδελφές δλόγδυτοι γυρίζανε, γιάτι τή δημιουργία αιδώ μόνο άπ'...άνασκαφές έκεινοι τή γνωρίζανε!

Μά και τά ζώα, τά πτηνά μιλούσανε στα τότες, —φυγή μου ν' άκουγες ντιζόν πού ειγανε ο...κόττες;!

"Έκανε ή πολιτισμός πρόδους τριμεράς, τά πάντα ειγαν άλλαχθή, χωρίς καθόλου να θιχθή μονάχα ή αιώνιος θεσμός τής...πεθεράς!

—Πάμε, Δευτέρη, άπ' έδώ, θα σκάσω, δέν βαστάω, στον Βενιζέλο φώναξα, πάμε κάπου να φάω. —Πεινάς παιδί μου, γά γά και πού λέει ή συνοδός μου, και τóση ώρα δέν μου λές να γίνης...ύπουργός μου;!

Λοιπόν με κόπο και οι δυό τó πλήθος διασχίσαμε, και σ' ένα έστιατόριο πολυτελές καθήσαμε.

—Οι κύριοι τί θα πάρουνε; —Τί έχεις; —Σουτζουκάκια, άρνι με μπάμιες, καπαμά, ντολιμάδες, μπριτζολάκια, πατσά, πιλάφι, μουσακά, χαλβά, τυρί, ελαίος, γαρδούμπα, φάρια, σέσκουλα κι' άρνάκι με τó κρέας.

Σέ λίγο παραγγείλαμε δυό σουβλες κοκορέτσι μισό άρνι, δεκάξη αυγά, γιά τó τοιγάρο έτσι... Σκεφτήτε όμως τά μούτρα μου πώς γίγαν σε λιγάκι, δυό γάπια δταν μου φέρανε σ' ένα μικρό πιατάκι!

—Τί είν' αύτά; —Τό έν' άρνι και κοκορέτσι τ' άλλο... —Και θα χορτάσω με αύτά; Δέν πάτε βρέ στο διάολο! —Τά γάπια αυτά, παιδάκι μου, μου λέει ή Δευτέρης έχουν έξ ίσου θρεπτικές ούσιες, δέν τó ξέρεις; —"Αστα αύτά, κύρ Πρόεδρε, τά ξέρω τά κιτάπια, και τότε πρδ χιλίων έτών μιάς τάίξης με...γάπια!

Τέλος επήρα ένα μεζέ και ειπα στο Δευτέρη' εγώ θα φύγω, πάω να δω έξω λίγο τά μέρη. —"Αίντε, μου λέει, πήγαινε, παιδί μου, στη δουλειά σου, κι' άμα με χρειαστής ποτέ, εις τας διαταγάς σου!

Κι' έφυγα. Σέ δυό βήματα π' έκανα πάρα κάτω συνήνητσα ένα θηλυκό τσακνίτικο κι' άρρατο. "Ήταν γδυτή, δέν φόραγε παρδ μονάχα τά μαλλιά, δπως έδγίηκε άκριβώς άπ' τής μαμιάς τής τήν κοιλιά!

—"Ω δεσποινίς, τής φώναξα, μπορώ να πάς γνωρίσω; Κι' ως "Αθηναίος γνήσης τήν ήπρω άπό πίσω. Αύτή σταμάτησε έξαφνα και μούπε σοβαρώς: —Τί λέτε παντρεύομαστε; Δέν είνε πιά καιρός; Μούρθε ταιμπλάς;!

"Ω δεσποινίς, τής ειπα μή χειρότερα! Θά προτιμούσα άν θέλατε να παντρευοίμε...άργότερα! —"Ω φίλε μου, μου άπαντά, με δισταγμούς μεγάλους, άργότερα έχω δουλειά, θα παντρευτώ με...άλλους! Και καθώς ειχα κι' όρεξι λιγάκι να γελάσω, λέω, δέν τήν παντρεύομαι; Τί έχω γιά να χάσω! —"Εμπρός, τής λέω, σύμφωνοι, ή μελλοσκα κυρά μου! Πάμε να έτοιμάσουμε άν θέλης τά τεύ γάμου. —Ποιού γάμου;! Τί θα πη αύτό; Δέν παίρνω μυροδιά, εγώ ένόμισα πώς θες να κάνουμε παιδιά!

—Παιδιά άμέσως; —Χά γά χά, λές ότι δέν προφθάνω; —Τά κάνεις τόσο γλήγορα; —"Εγώ μωρέ τά κάνω;!

—"Αμ ποιός τά κάνει, διάβολε, ή άντρας ή ή γυνή! —Κανείς, ύπάργει ειδική πρδς όθτο...μηχανή! Πατάς άπ' έξω ένα κουμπι, χωρίς μέσα να έμπης, πατάω κι' εγώ τ' άλλο κουμπι και νάσου ένας...μπέμπης! —"Ορα! μόνο τó κουμπι πατάμε; Τίποτ'...άλλο; —Γιατί; Τό βρίσκεις δύσκολο και ζήτημα μεγάλο;!

—"Οχι, κυρά μου, άπαντώ, δέν λέω γιά τόν κόπο, αλλά μ' άρρουν τά παιδιά με τόν...παλητό τόν τρόπο!

Ο ΚΟΚΟΡΑΣ

ΕΚΤΑΚΤΟΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ (ΣΤΗ... ΖΟΥΛΑ)

ΕΚΗΡΥΧΘΗ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ ΥΠΟ ΤΟΝ ΣΤΡΑΤΗΓΟΝ ΠΛΑΣΤΗΡΑΝ

-Η ΕΛΛΑΣ ΣΤΡΑΤΟΚΡΑΤΕΙΤΑΙ ΑΠ' ΑΚΡΟΥ ΕΙΣ ΑΚΡΟΝ -ΑΝΕΣΤΑΛΗΣΑΝ ΤΑ ΑΡΘΡΑ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ -Ο ΦΥΓΑΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΗΣ ΚΥΡΙΟΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ -Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ ΣΥΝΕΛΑΒΕ ΤΟΝ ΚΟΝΔΥΛΗΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΚΑΤΕΔΙΚΑΣΕ ΝΑ... ΠΛΥΝΗ ΤΑ ΠΟΔΙΑ ΤΟΥ ΑΡΓΟΤΕΡΑ ΟΜΩΣ Η ΠΟΙΝΗ ΤΟΥ ΕΜΕΤΡΙΑΣΘΗ ΜΕΤΑ- ΤΡΑΠΕΙΣΑ ΕΙΣ...ΘΑΝΑΤΟΝ!

Πόιος ήβηνατο ποτε να φαντασθή...

«Είς μίαν μόνον ὥραν τήν γήν παιζας, τήν γήν χάσας...

Πράγματι ὡς εἶμεθα εἰς θέσιν να γνωρίζωμεν ὁ Στρατηγός Πλαστήρας...

Ἄργα τήν νύκτα χθές, μυστηριώδους μικρᾶ λέμβος με μυρίας ὄσας...

Οἱ δύο λοιπόν μυστηριώδεις νυκτερινοὶ ἐπισκέπται ἐπιβιβασθέντες τόν...

Χαρακτηριστικόν τῆς καταλήψεως τοῦ Ἰπουργείου εἶνε ὅτι ἠναγκάσθησαν...

Ἄμα τῆ ἀναγγελία τῆς κηρύξεως καὶ ἐπικρατήσεως τῆς Δικτατορίας...

Ἄμα τῆ ἀναγγελία τῆς κηρύξεως καὶ ἐπικρατήσεως τῆς Δικτατορίας...

Μεγάλῃ σπεῖρα συνακτῶν τῆς «Παπαρούνας» κατάρθρωσε να συναντήσῃ...

—Διατί Στρατηγὲ κάματε πάλι κίνημα ;

—Τὶ να κάνω παιδιὰ μου ! Ὅταν δέν...

—Εἶνε ἀλήθεια ὅτι σᾶς ἐκάλεσαν στοῦ Μεξικό γιά να τοῦς διοργανώσετε...

—Ναί, ἀλλά δέν θὰ πάω.

—Γιατί Στρατηγὲ ;

—Ἀφοῦ ἐδῶ διψᾷ ἡ αὐτὴ μας, θὰ τρέχω ἔξω να κάνω ἐπαναστάσεις...

—Ποῖα εἶνε κ. Πλαστήρα τὰ ἰδανικά τῆς νέας ἐπαναστάσεώς σας ;

—Ὁ Στρατηγός ἀνελύθη εἰς γέλωτας :

—Κά χα χα, τὰ ἰδανικά, παιδιὰ μου, παραμένουν πάντοτε τὰ ἴδια...

—Δηλαδή ;

—Τὰ... Ταμεία τοῦ Κράτους, δέν καταλαβαίνετε ; Πίσω ἀπ' τὸ δάκτυλό μας θὰ κρυβόμαστε !

Κατόπιν οἱ συντάκτες μας ἐπιβιβασθέντες ἀεροπλάνου ἀνήλθον καὶ ἔλαβον...

—Πῶς ἐγγωρίσατε, κ. Κολοσσὲ τὸν κ. Πλαστήρα ;

—Τὸν εἶδα μετὰ φορὰ να περνήθῃ κάτω ἀπὸ τὰ σκέλια μου καὶ τὸν συνεπάθθη...

—Καὶ τώρα εἰσθε εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του ;

—Μάλιστα, Μοῦ ἀνέθεσε ἐργολαβικῶς να δερῶ τὸν Κονδύλη, ἀλλὰ δέν...

—!!!... —Μὰ σεῖς κ. Κολοσσὲ εἰσθε πολλὸ σαματιῆς καὶ θὰ κοστίζετε πολλὸ στὸν Πλαστήρα.

—Μπα, μὴ τὸ λές αὐτὸ παιδί μου. Δέν ἔχει να κάνη τὸ σῶμα μετὰ τὸ φερί. Ἡ θέσις...

—Ποιοὶ εἶν' αὐτοὶ ;

—Ἐσχάτῳ τὰ ὀνόματά τους. Ἰπουργοὶ εἶνε...

Κατόπιν ἡ ἀγγέλι τῶν συνακτῶν μας πτύσθη...

ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟΣ ΔΗΛΩΣΙΣ

Οἱ κάτωθι ὑπογεγραμμένοι καὶ τεθλιμμένοι γονεῖς, σύζυγοι, ἀδελφοὶ, θεῖοι, ἀνεψιοί, τέκνα, ἐγγονοὶ καὶ...

Παρακαλοῦνται δθεν οἱ τότε ἐπιζῶντες...

—Διατί Στρατηγὲ κάματε πάλι κίνημα ;

—Τὶ να κάνω παιδιὰ μου ! Ὅταν δέν...

—Εἶνε ἀλήθεια ὅτι σᾶς ἐκάλεσαν στοῦ Μεξικό γιά να τοῦς διοργανώσετε...

—Ναί, ἀλλά δέν θὰ πάω.

—Γιατί Στρατηγὲ ;

—Γιατί Στρατηγὲ ;

13ῃ ὨΡΑ

ΑΘΩΣ, ΒΑΘΩΣ, ΛΑΘΩΣ

Τάπε στοῦ δικαστήριου ὁ Λάσκαρης (ἐν τάξει, τίς ἄλλες στήν περίφημη τῆς «Παπαρούνας»...

«Τὰ πσινα τοῦ μουλαριού, τὰ (μπρός τοῦ καλογήρου, εἶπε, τὰ φοβερῶτερα εἶνε σ' αὐτὴ (τὴ χτίση)...

Αἶ ρέ, μυστήρια πράματα πού γίνονται στὸν Ἄθω, στὴ φύση ἀμαρτήσανε καὶ πάλι...

Ρέ, ἅγιο ὄρος εἶν' αὐτό, γιά εἶνε (ὄρος τράγιο, ἀφοῦ ὄλοι τοὺς βαρβάτεψαν οἱ (βρωμοκαλόγεροι καὶ πιάσανε, ρέ, τὸ παιδί...)

Γ' ἄκουσα κ' ἀγανάχησα καὶ μοῦ (σηκῶθ' ἡ τρίχα! Θεοῦλη μου, ἀνάκρασα, τί πράματα (τα εἶνε τοῦτα! Αἶ ρέ, βρωμοκαλόγεροι, στὰ χέρια (μου ἀν σᾶς εἶχα, τὰ μούτρα θὰ σᾶς χάραζα...)

Μ' ἄς δώσω τόπο στὴν ὀργή! Ἄ (φοῦ ὁ θεὸς δέ ρίχνει να κάψῃ τοὺς καλόγερους φωτιά, (μπαρούτι, θειάφι, δέν κάνει ἕνας ἀνθρώπος τόση κα- (κία να δείχνῃ, γιὰτι ἀν θυμῶσῃ ὁ θεὸς θὰ πάμε (οὐλοὶ στράφι...)

ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΑΝΑΙΡΕΣΕΩΣ

Χθὲς περὶ ὥραν 10ην νυκτερινὴν ὁ Μ. Πετρανῆς ἐρράπισε ἐν μεσῇ ὁδῷ...

ΜΙΑ ΚΟΛΟΣΣΙΑΙΑ ΕΠΙΤΥΧΙΑ

Μία καὶ μοναδικὴ φωτογραφία τοῦ Κολοσσού τῆς Ρόδου, τὸν ὁποίον ὁ κ. Πλαστήρας μετέφερεν ἐνταῦθα...

Μία καὶ μοναδικὴ φωτογραφία τοῦ Κολοσσού τῆς Ρόδου, τὸν ὁποίον ὁ κ. Πλαστήρας μετέφερεν ἐνταῦθα...

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ὨΡΑ

ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΗΣ "ΠΑΠΑΡΟΥΝΑΣ,,

ΤΟ ΑΤΜΟΠΛΙΟΝ "ΟΜΟΝΟΙΑ,, ΜΕΤΑΦΕΡΕΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΘΩ ΦΟΡΤΙΟΝ ΑΔΕΛΦΩΝ

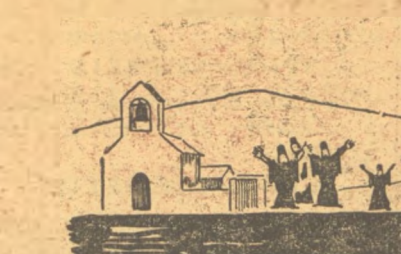
ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΣ ΤΗΣ "ΠΑΠΑΡΟΥΝΑΣ,, ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ ΕΠΙ ΤΟΠΟΥ ΕΠΙ ΚΕΦΑΛΗΣ ΣΜΗΝΟΥΣ ΑΕΡΟΠΛΑΝΩΝ

ΤΙ ΕΙΠΕ, ΤΙ ΤΟΥ ΕΙΠΑΝ ΚΑΙ ΤΙ ΕΠΑΘΕ! ΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΑΙ ΠΩΣ ΤΗΝ ΕΓΛΥΤΩΣΕ

ΚΑΡΥΑΙ, Ἀπρίλιος. (Τοῦ ἀπεσταλμένου μας). — Μεγάλῃ συγκινήσει συνεχίε τοὺς μοναχοὺς τοῦ ὄρους Ἄθως, οἱ ὁποῖοι ἐπιπροσφύθησαν...

«κομματιῶν» πού μεταφέρονται, πάντως οἱ μοναχοὶ δέν ἤμπορουν, οὔτε ἀποπειρῶνται να κρύψουν τὴν χαράν των...

Οἱ μοναχοὶ τοῦ Ἄγιου Ὄρους ὑποδέχονται τὸ ἀτμόπλοιο «Ομόνοια» μετὰ τὸ ἀθῶν καὶ πολυτίμον φορτίον του.

συζύγων πού ἀνεχώρουν διὰ τὸν πόλεμον καὶ ἠθελαν να εἶνε βέβαιοι ὅτι ἡ σύζυγος θὰ παρέμενε πιστὴ...

Καὶ πρῶτον εἶδον καὶ συνωμίλησα ἐπὶ μακρὸν μετὰ τὸν γνωστὸν καλόγερον Ἀραβοσίτιον...

— Καὶ πρῶτον εἶδον καὶ συνωμίλησα ἐπὶ μακρὸν μετὰ τὸν γνωστὸν καλόγερον Ἀραβοσίτιον...

— Σὶς ἔφυγε, πάτερ μου ;

— Ναι, δυστυχῶς! Ἄπάνω πού τοῦ εἶχαμε ἀνοίξει τὰ μάτια, ἀπάνω πού τὸ μάθαμε...

— Τί πράγματα εἶνε αὐτὰ ; Μὲ ἠρώτησε μετὰ ἀπορίαν ὁ ἅγιος γέρον (ὁ ὁποῖος, σημειωτέον, οὔτε τόσο ἅγιος, οὔτε τόσο γέρον ἦτο, ὅσον ἐφαίνετο.)

— Δέν εἶνε πράγματα, πάτερ μου, αὐ γυναῖκες! Ἀπῆντησα ἐκπληκτοῦ διὰ τὴν σοφίαν τοῦ σεβασμοῦ γέροντος...

— Ἄν εἶνε ὅπως εἰσεῖς, παρετήρησεν ὁ σεβαστὸς γέρον, ἐνῷ συγγνώμης μετὰ ἀπορίας...

— Ἄν εἶνε ὅπως εἰσεῖς, παρετήρησεν ὁ σεβαστὸς γέρον, ἐνῷ συγγνώμης μετὰ ἀπορίας...

— Ἄν εἶνε ὅπως εἰσεῖς, παρετήρησεν ὁ σεβαστὸς γέρον, ἐνῷ συγγνώμης μετὰ ἀπορίας...

— Ἄν εἶνε ὅπως εἰσεῖς, παρετήρησεν ὁ σεβαστὸς γέρον, ἐνῷ συγγνώμης μετὰ ἀπορίας...

— Ἄν εἶνε ὅπως εἰσεῖς, παρετήρησεν ὁ σεβαστὸς γέρον, ἐνῷ συγγνώμης μετὰ ἀπορίας...

σε. Ὅπωςδὴποτε ἡ συνέντευξις ἐσυνεχίσθη.

— Εἶνε ἀληθινὰ, πάτερ μου, ἐρώτησα, τὰ διαδιδόμενα περὶ τῶν κασσημένων ἐνὸς νεαροῦ ἀπὸ τὴν Καστοριά...

— Λέτε γιά τὸ Χριστάκη ; Ἡρώτησε ὁ πάτερ Ἀραβοσίτιος. Καὶ προσέθεσε γλύφοντας τὰ μουστάκια του...

— Λέτε γιά τὸ Χριστάκη ; Ἡρώτησε ὁ πάτερ Ἀραβοσίτιος. Καὶ προσέθεσε γλύφοντας τὰ μουστάκια του...

— Λέτε γιά τὸ Χριστάκη ; Ἡρώτησε ὁ πάτερ Ἀραβοσίτιος. Καὶ προσέθεσε γλύφοντας τὰ μουστάκια του...

— Λέτε γιά τὸ Χριστάκη ; Ἡρώτησε ὁ πάτερ Ἀραβοσίτιος. Καὶ προσέθεσε γλύφοντας τὰ μουστάκια του...

— Λέτε γιά τὸ Χριστάκη ; Ἡρώτησε ὁ πάτερ Ἀραβοσίτιος. Καὶ προσέθεσε γλύφοντας τὰ μουστάκια του...

— Λέτε γιά τὸ Χριστάκη ; Ἡρώτησε ὁ πάτερ Ἀραβοσίτιος. Καὶ προσέθεσε γλύφοντας τὰ μουστάκια του...

— Λέτε γιά τὸ Χριστάκη ; Ἡρώτησε ὁ πάτερ Ἀραβοσίτιος. Καὶ προσέθεσε γλύφοντας τὰ μουστάκια του...

— Λέτε γιά τὸ Χριστάκη ; Ἡρώτησε ὁ πάτερ Ἀραβοσίτιος. Καὶ προσέθεσε γλύφοντας τὰ μουστάκια του...

— Λέτε γιά τὸ Χριστάκη ; Ἡρώτησε ὁ πάτερ Ἀραβοσίτιος. Καὶ προσέθεσε γλύφοντας τὰ μουστάκια του...

— Λέτε γιά τὸ Χριστάκη ; Ἡρώτησε ὁ πάτερ Ἀραβοσίτιος. Καὶ προσέθεσε γλύφοντας τὰ μουστάκια του...

— Λέτε γιά τὸ Χριστάκη ; Ἡρώτησε ὁ πάτερ Ἀραβοσίτιος. Καὶ προσέθεσε γλύφοντας τὰ μουστάκια του...

— Λέτε γιά τὸ Χριστάκη ; Ἡρώτησε ὁ πάτερ Ἀραβοσίτιος. Καὶ προσέθεσε γλύφοντας τὰ μουστάκια του...

— Λέτε γιά τὸ Χριστάκη ; Ἡρώτησε ὁ πάτερ Ἀραβοσίτιος. Καὶ προσέθεσε γλύφοντας τὰ μουστάκια του...

— Λέτε γιά τὸ Χριστάκη ; Ἡρώτησε ὁ πάτερ Ἀραβοσίτιος. Καὶ προσέθεσε γλύφοντας τὰ μουστάκια του...

— Λέτε γιά τὸ Χριστάκη ; Ἡρώτησε ὁ πάτερ Ἀραβοσίτιος. Καὶ προσέθεσε γλύφοντας τὰ μουστάκια του...

— Λέτε γιά τὸ Χριστάκη ; Ἡρώτησε ὁ πάτερ Ἀραβοσίτιος. Καὶ προσέθεσε γλύφοντας τὰ μουστάκια του...

— Λέτε γιά τὸ Χριστάκη ; Ἡρώτησε ὁ πάτερ Ἀραβοσίτιος. Καὶ προσέθεσε γλύφοντας τὰ μουστάκια του...